

Ekibin araştırma yaptığı mağaralardan biri de Kastamonu'nun Pınarbaşı ilçesindeki Ilgarini'ydi. Mağaranın en dip noktasında bulunan galeri aktif su hattında. Ama önceki yıllarda yağışların az olması yüzünden bu kısımda artık fazla suya rastlanmıyor.

BARTIN - KASTAMONU

Küre'nin Mağaraları

Gür ormanlarla kaplı bir platoda uzanıyor Küre Dağları Milli Parkı. Anadolu Speleoloji Grubu, bu el değmemiş coğrafyaya daldı ve mağara oluşumlarını araştırdı. Bilim insanlarının incelemesi için örnekler toplandı. Yeni mağara keşifleriyle birlikte karanlıkta yaşayan şaşırtıcı canlıların da peşine düşüldü.

YAZI: ALİ YAMAÇ / FOTOĞRAFLAR: ALİ ETHEM KESKİN

Ilgarini Mağarası'nın giriş galerisinde, çöküntülerin yarattığı etkileyici oluşumlar bulunuyor. Küre Dağları Milli Parkı, 165-125 milyon yıl öncesine tarihlenen kireçtaşı kütlesi üzerinde yer alıyor ve görkemli mağaralara ev sahipliği yapıyor.

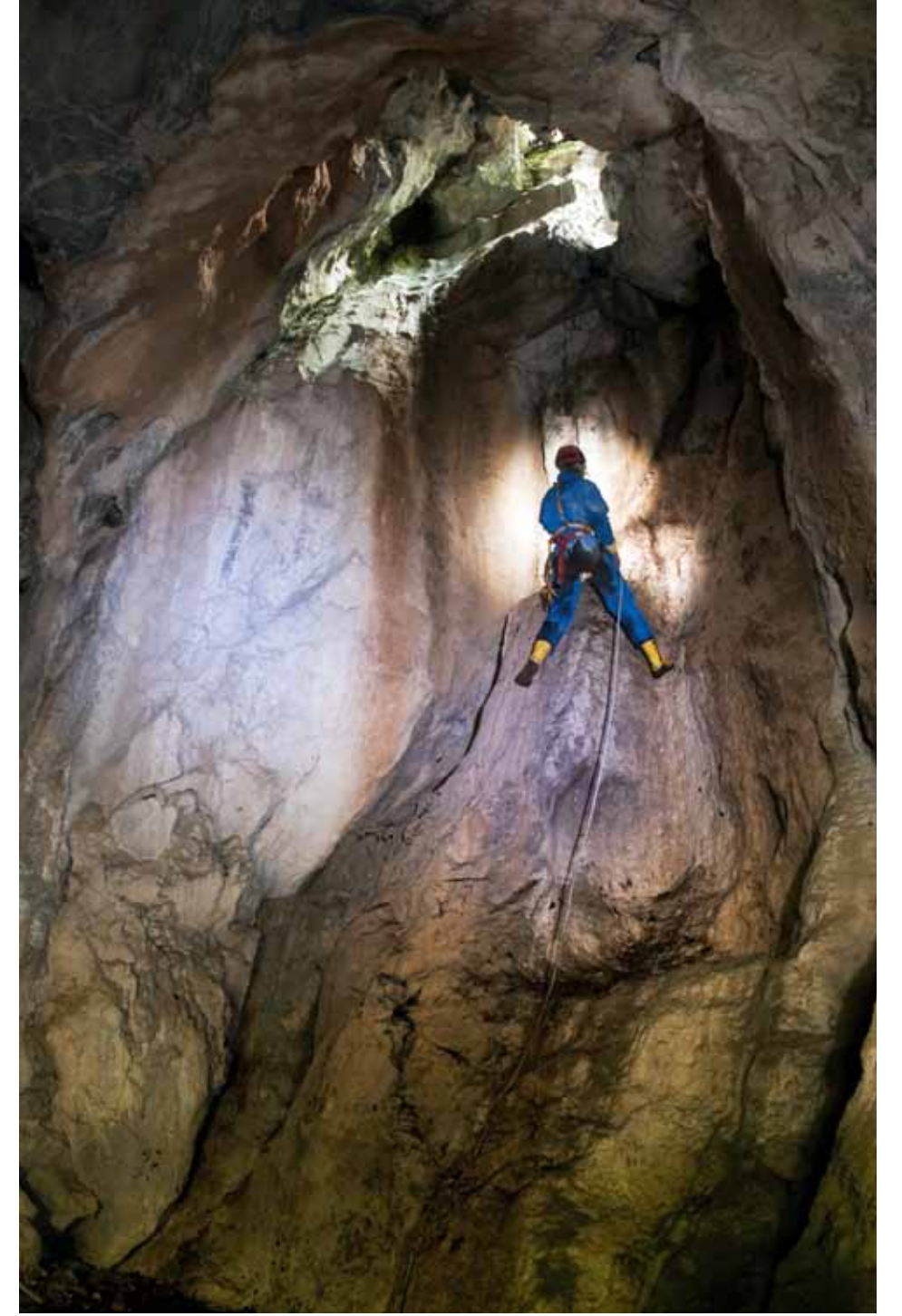
Uydulardan sinyal almak için tasarlanan GPS cihazı artık çalışmıyordu. Çünkü üstümüzde gökyüzü değil, devasa bir orman vardı. Kamptan uzaklığımız en fazla bir kilometre olmalıydı ama yönümüzü bilmiyorduk. Yüzlerce yıllık ağaçlar, çalılar, sarmaşıklar arasında kaybolmuştuk. Üstümüz başımız sarmaşıklarla yırtıla yırtıla yürüyorduk, ilerlediğimiz her yön başımızı daha büyük bir derde sokuyordu. Tam “çıkamayacağız, bir yerde geceleyip sabah devam ederiz” diye

düşünürken Ceyhun, düdüğüne yapışık küçücük bir pusula olduğunu hatırladı. Kamp kabaca kuzeydoğuydu, pusulaya bakarak yürümeye başladık ve gün batıktan iki saat sonra kampın bulunduğu açıklığa ulaştık.

Küre Dağları Milli Parkı'ndayız. Burası belki de Türkiye'nin el değmeden kalabilmiş son doğa parçalarından biri. Kireçtaşı üzerindeki bir platoda 370 bin dönümlük vahşi bir orman ve biz yeni mağaralar bulmak, o mağaralarda yaşayan canlıları araştırmak için bu devasa

yeşilliğin içindeyiz.

Anadolu Speleoloji Grubu (ASPEG) olarak 4 Temmuz 2008'de Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü bünyesindeki Mağara Araştırma Birimi (DKMPmab) ile imzaladığımız protokol çerçevesinde bu yörede çalışmaya başladık. “Küre Dağları Milli Parkı Mağara Biyoçeşitlilik Araştırması” ismini taşıyan projemizin amacı, mağara canlılarını araştırmak ve türlerini saptamak. Bunu yaparken bulunan yeni mağaraları da inceliyor, haritalıyor ve Türkiye mağara

envanterine katıyoruz.

Mağara Araştırma Birimi, çalışmalarını 2008-2012 Mağara Stratejik Eylem Planı kapsamında sürdürüyor. Bu plana göre, çeşitli mağara gruplarıyla imzalanan protokoller çerçevesinde, farklı bölgelerdeki mağaralar ekosistem yaklaşımıyla değerlendiriliyor. Çalışmalar sonucunda 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu kapsamında koruma altına alınması gereken mağaralar belirlenecek. Ardından yönetim planları oluşturularak “tabiat anıtı”, “tabiat parkı”,

Yoğun orman örtüsü içinde yeni bir mağara bulunduğunu düşünen ekip, 20 metrelik iniş sonunda buranın aslında Dikilitaş Mağarası'nın bir parçası olduğunu anladı. Bu bir hayal kırıklığı yaratmıştı. Ama Anadolu Speleoloji Grubu (ASPEG) üyeleri daha sonra “Küre Dağları Milli Parkı Mağara Biyoçeşitlilik Araştırma Projesi” kapsamında 52 yeni mağara keşfedip Türkiye mağara envanterine kazandırdı.

Yeraltının Güzelliği

Kuşkayası Mağarası Bartın'ın Ulus ilçesinde. Mağaracılar, araştırdıkları diğer örnekler gibi burada da ölçümleme ve haritalama çalışmaları yaptı.

“milli park”, “tabiatı koruma alanı” gibi statülerle koruma altına alınacaklar. Mağaralar defnecilerin, bilinçsizce turizme açmanın, hidroelektrik santrallerinin ve çevre kirliliğinin tehdidi altında. Bir devlet kuruluşunun sivil toplum örgütleriyle işbirliği içinde mağaralarda koruma çalışmaları başlatması her bakımdan çok umut verici.

Yaklaşık 1100-1300 metre irtifaya sahip ve zemininden yaklaşık 500 metre yüksekte bir plato olan Küre Dağları Milli Parkı, 165-125 milyon yıl öncesine tarihlenen kireçtaşları içinde yer alıyor. Etrafında bulunan diğer formasyonlardan yükselerek ayrılan bu yapı, bir anlamda milli parkın da sınırlarını oluşturuyor. Milli parkın civarında bulunan akarsularsa ya bu kireçtaşı platoda büyük kanyonlar açmış ya da derin düdenler vasıtasıyla birçok noktada yeraltına kaçmış durumda. Kastamonu'nun Pınarbaşı ilçesinde, Sümenler köyü yakınlarında bulunan Topmeydanı-Sorkun havzaları, onlarca düdeni bir arada barındırıyor.

Etkileyici jeolojisinin yanı sıra Küre

Dağları Milli Parkı, az bulunur bitki ve hayvan çeşitliliği barındırıyor. Milli parkta yaklaşık 40 memeli, 129 kuş türü yaşıyor. Vaşak, susamuru, karaca, geyik, boz ayı gibi nesli tehlike altında birçok tür için bu alan bir sığınak görevi görüyor. Memeliler ve kuşlarla ilgili bilgilerin dışında, alanın hayvan varlığı yeterince bilinmiyor. Örneğin sürüngen ve amfibiyenler ile ilgili veriler eksik. Küre Dağları Milli Parkı'nın çekirdek alanı yaşlı, karışık yapraklı ve iğneyapraklı ormanlara sahip; nemli koşulların hâkimiyetini yansıtan bir vejetasyon yapısı açık şekilde kendini gösteriyor. Karadeniz kıyısına yakın daha alçak kesimlerse Akdeniz elemanları ve makiler içeriyor. Alanın önemi, sahip olduğu ekosistem ve habitat çeşitliliğinden ileri geliyor. Yüksek plato üzerindeki karstik çöküntüler, içerisinde dev ağaçların görülebildiği, nispeten nemli köşeler yaratıyor. Bunlar arasında Kafkasya ıhlamuru (*Tilia rubra*), Türk fındığı (*Corylus colurna*), dişbudak (*Fraxinus angustifolia*), çobanpüskülü (*Ilex aquifolium*), karaağaç (*Ulmus*

OANA CHACHULA

ALİ YAMAÇ

Mağaralar çok sayıda canlıya ev sahipliği yapıyor. Yukarı Döngelyanı Mağarası'ndaki Trichoptera gibi (en üstte). Atak Mağarası, yarasa kolonileri tarafından da kullanılıyor (üstte). Dikilitaş Mağarası, Ilgarini'nin 100 metre yakınında, Kastamonu'nun Pınarbaşı ilçesinde. Bu mağara yörede yaşayan köylüler tarafından bulundu (altta).

Kastamonu'daki Armutlu Yaylası'nın kayalıkları, yeşillikler içinden tüm görkemiyle yükseliyor. Yaylanın ve milli parkın diğer mağaralarının araştırılması, Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü bünyesindeki Mağara Araştırma Birimi'yle imzalanan protokol çerçevesinde yürütüldü (üstte). ASPEG üyeleri, Küre Dağları Milli Parkı'ndaki çalışmalara yoğun bir programla hazırlandı; projeden önce Kocaeli'deki Balıkayalar'da eğitimler yaptı (altta).

glabra), çınar yapraklı akçaağaç (*Acer platanoides*) gibi örnekler sayılabilir.

Küre Dağları Milli Parkı'nın jeolojisiyle biyolojik zenginliği birbiriyle yakından ilişkili ve ekolojik sistem, karstlaşmayla yakından ilgili. Yörenin iyi korunmuş karstik ekosistemleri, küresel düzeyde ender ve doğa koruma açısından çok önemli. Her doğal ortamda olduğu gibi, yörede de mağaralar ve buralarda yaşayan canlılar ekosistemin tümü için vazgeçilemez öneme sahip. Mağara ekosistemlerinde besin piramidinin en alt kısmını organik malzeme, guano, mantar, mikroorganizma ve çürükçüller oluşturuyor. Bu zincirin orta kısmındaysa otçul ve hepçil canlılar bulunuyor; bunlar kabuklular (*Crustaceae*), tırnaksılar (Amphipodlar), Planaryalar, binayaklılar (Diplopodlar). Besin piramidinin en tepesindeyse Chilopodlar (kırkayaklar), mağara örümcekleri, semenderler ve omurgalı diğer canlılar var.

Kendi içinde bir bütünlüğü bulunan bu sistem, herhangi bir dış etkenle çok kolay kırılabilir. Bu durumun etkisi, salt mağara içindeki zincirin bozulmasıyla kalmaz, yerüstü ekosistemini de ciddi boyutlarda etkileyebilir. Örnek vermek gerekirse, birkaç yıl önce ABD'deki yarasalarda görülen ve yakın zamanda

Mağaracılar, Küre Dağları'nda kamp kurarak konakladı ama sık orman dokusu içinde uygun yer bulmak her zaman kolay olmadı. Ekip, Ilgarini Mağarası yakınındaki kampta yeni araştırmalar için hazırlık da yaptı.

Avrupa'ya da sıçrayan “beyaz burun sendromu” olarak bilinen hastalığın kaynağı henüz anlaşılmadı. Bu hastalık sonucu bazı eyaletlerde binlerce yarasa öldü. Bilim adamları, özellikle nemli bölgelerde bulunan sivrisinek popülasyonunda daha şimdiden gözlenen ciddi artışın sebebinin, ortadan kaybolan yarasalar olduğuna emin. Bu durum, sinek ve sivrisinek yiyerek beslenen yarasaların nüfusundaki azalmanın ortamda ne tür değişiklikler yaratabileceğinin ispatı.

ASPEG üyesi mağaracılar tarafından Küre Dağları Milli Parkı'na yapılan toplam 18 gezide 52 yeni mağara bulunup

Küre'de HES Barbarlığı

Her nehre, dereye, çaya potansiyel enerji kaynağı olarak bakan DSİ, uzun zamandır Devrekani Çayı'nı da gözüne kestirmiş durumda. Kastamonu il sınırlarında planlanan 38 baraj ve hidroelektrik santralinden (HES) dördü bu çay üzerinde. Bunlardan ikisinin, Tor ve Ilıca HES'lerinin hikâyeleri çok dikkat çekici. Tor Mahallesi, Valla Kanyonu'nun tam ağzında bulunuyor. Buraya inşa edilecek hidroelektrik santrali, kanyona doğru akan Devrekani Çayı'nın önünü keserek tüm Ilıca ve civarını su altında

bırakacak. Ilıca HES diye sunulan diğer projenin de ilginç bir hikâyesi var: Bu santralin Çatak Kanyonu'nun önüne yapılması düşünülürken, Çevre ve Orman Bakanlığı'nın onayı olmayınca proje “O zaman suyu borularla Ilıca yakınına aktaralım, regülatörü de oraya koyarız” düşüncesiyle değiştirildi. Bu alternatif projeye göre Küre Dağları Milli Parkı kazılarak 8 kilometre boru döşenecek. Yani HES, bilimsel herhangi bir hesaplama yapılmadan, “ne olursa olsun” inşa edilecek

Kurucaşile yakınlarındaki Kapısuyu'nda kireçtaşları içinde, yemyeşil ve Karadeniz'de pek rastlanmayan sandal ağaçlarına ev sahipliği yapan 2 kilometrelik bir vadi var. Burası da ufacık ve ne işe yarayacağı belli olmayan bir baraj için yok edildi bile. Şimdilerde bu güzel vadi bir mıcır ocağı haline getirildi, ağaçlar kesildi, barajın duvar inşaatı sürüyor.

Bir musluğa takılı hortumla bahçenizi suluyorsunuz. Hortum o kadar eski ve delik deşik ki musluğu ne kadar açarsanız açın parmak kadar bir su zar

zor akıyor. Türkiye'de şu anda aktif durumdaki HES'lerin ana sorunu da bunun gibi: Ana istasyonlardan elektrik taşıyan kablolar o denli eski ve yıpranmış durumda ki üretilen elektriğin yüzde 30-35'i, yani toplamda 50-60 barajın enerjisi kayboluyor. İşin en ilginç yanıysa eskimiş bu yüksek gerilim kablolarını yenilemenin maliyetinin, ancak büyük bir barajın kadar olması. Devlete bugün hâkim olan anlayışsa, bu soruna musluğu daha fazla açarak çare bulunaçağını zannetmek.

Dikey mağaralara inmek için kullanılan hatlarda mümkün olduğunca doğal bağlantılar tercih ediliyor. Dikilitaş Mağarası keşif çalışmalarında da ekip iniş hattını bu şekilde döşedi.

araştırıldı, ölçüldü ve haritalandı. Bu yeni mağaralarla birlikte milli park ve tampon bölgede bilinen mağaraların toplam sayısı 100'ü geçti. Çalışmalar sırasında birçok keşif gerçekleştirdik. Örneğin, Bartın'ın Ulus ilçesine bağlı Yukarıdere köyünün sırtında yer alan Kuşka-yası mevkiinde de bir mağara olduğunu öğrendik. Her tarafı çalı, sarmaşık ve ağaçlarla dolu kayalıkta görebileceğimiz delikleri araştırırken Murat Eğrikavuk ancak omuzlarının sığabildiği bir boşlu-ğa kafasını sokup "burası gidiyor" diye seslendi. Daha sonra buranın her katın-da birbirinden güzel oluşumlara sahip,

sarkıt ve dikitlerle bezeli salonları olan, yapısal özellikleri açısından belki de yö-renin en güzel mağaralarından biri ol-duğu ortaya çıktı. Köylülerle yaptığımız konuşmada ise kastettikleri mağaranın, bizim bulduğumuzdan çok daha ufak başka bir mağara olduğu anlaşıldı.

Kastamonu'da, Pınarbaşı ile Azdavay ilçeleri arasında yer alan Buzluk Mağa-rası, Ağustos 2008'deki keşfi sırasında büyük ve güzel oluşumları dışında çok etkileyici değildi. Ama eksik kalan bir kolun ölçümü için Nisan 2009'da tekrar gittiğimizde bambaşka bir manzarayla karşılaştık. Tüm mağara buzdan sarkıt ve dikitlerle kaplanmış, hatta duvarlarda bile buz travertenler oluşmuştu. Böylece hem mağaranın isminin neden "Buzluk" olduğunu anladık, hem de çok kısa bir dönem kendini gösteren güzelliklerine şahit olduk.

Yine Küre Dağları Milli Parkı sınır-larında, Bartın'ın Kayadibi köyü yakın-larındaki Sipahiler Mağarası'na fazla bir beklentimiz olmadan gittik. Bir süredir bilinen ama kapsamlı araştırması yapılmamış bu mağara, bizi girişinden itiba-ren şaşkınlık içinde bıraktı. Karşımızda, dar bir kireçtaşı bloğu içinde gelişmiş bir mağaradan umulmayacak kadar bü-yük dikitler vardı. Türkiye'de şimdiye dek rastlanmayan, bazıları 6 metre çapa ulaşan inanılmaz büyüklükte dikit ve sü-tunlarla bezeli mağaranın acilen koruma altına alınması gerekiyor.

Pınarbaşı ilçesi, Çavuş köyünün ku-zeyindeki Atak Mağarası, 1365 metre-lik uzunluğuyla yörenin hem en büyük, hem de yapısal özellikleri ve bulgula-rı açısından en önemli mağaralarından biri. Yaklaşık 20 yıl önce bir İngiliz ekibi tarafından bulunan mağaranın araştır-ması yarım kalmıştı. Yaptığımız çalışma-larla mağaranın dört ayrı girişi olduğu, birçok farklı kolla devam ettiği ve içinde memeliler dahil birçok canlıların yaşad-ığı anlaşıldı. Ana galeride rastladığımız yarasa kolonisi ise bölgenin belki de en kalabalık grubuydu.

"Küre Dağları Milli Parkı Mağara Bi-yoçeşitlilik Araştırması" projesi kapsa-mında toplanan 198 farklı türden canlı, Akdeniz ve Burdur Mehmet Akif Ersoy üniversitelerinde görevli akademisyenler

